

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 1Co/807/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7612209776
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 12. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Adriana Murínová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2016:7612209776.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Adriany Murínovej a sudcov JUDr. Ladislava Cakociho a JUDr. Petra Tutka v spore žalobcu PRESTO Services Slovakia, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Bulharská 70, IČO: XX XXX XXX, zastúpeného JUDr. Jozefom Pojdákom, advokátom so sídlom v Novej Dedinke, Sv. Cyrila a Metoda 12 proti žalovanej Z. C., Y.. XX.X.XXXX, E. G. C. Y. G., C. XX, zastúpenej JUDr. Matejom Okálym, advokátom so sídlom v Spišskej Novej Vsi, Hviezdoslavova 7, o zaplatenie 238,77 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves zo dňa 7. októbra 2015 č.k. 11C/100/2012-151 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

Žalobcovi priznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom žalovanej uložil povinnosť do 15 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku zaplatiť žalobcovi sumu 238,77 eura s 9 % ročným úrokom z omeškania z dlžnej sumy od 13.8.2010 do zaplatenia a k rukám právneho zástupcu žalobcu trovy právneho zastúpenia vo výške 247,61 eura.

2. V odôvodnení uviedol, že žalobca uplatnil voči žalovanej nárok na náhradu škody vzniknutej porušením zmluvnej povinnosti uskutočňovať preklady e-learningových kurzov YDP Universal Curriculum pre základné a stredné školy z angličtiny do slovenčiny a vykonať pedagogickú korektúru v náležitej kvalite a dohodnutých termínoch, ku ktorej sa žalovaná zaviazala autorskou zmluvou uzatvorenou so žalobcom. Poukázal na argumentáciu žalobcu, že žalovaná v prvej fáze preložila text z anglického jazyka, ktorý v ďalšej fáze opravil po gramatickej stránke jazykový korektor a následne sa gramaticky opravený text dostal do rúk žalovanej ako pedagogickej korektorky, ktorá mala za úlohu opraviť ho tak, aby použitá terminológia korešpondovala s učivom a zvyklosťami slovenských škôl, pedagogickú korektúru však žalovaná vykonala nesprávne, jej chyba sa začala prejavovať i v nasledujúcich fázach a takto sa dostala až k zákazníkovi, ktorý chyby reklamoval. Na základe celkovo zisteného počtu chýb, žalovaná zodpovedá za škodu vo výške 484,25 eura, čo je suma zodpovedajúca dodatočným nákladom na opravu žalovanou vykonaných prekladov, vyčíslených pomerne k celkovej škode vo výške 213.922,88 eura, zistenej zadávateľom projektu AGEMSOFT a.s. Bratislava (jeho R- tímu) na základe pedagogickej kontroly u žalobcu v mesiacoch apríl až september 2009, výsledkom ktorej bolo predloženie „Vyhodnocení chybovosti korektoru projektu Planéta vedomostí“ a uplatnenie škody voči priamemu zmluvnému partnerovi zadávateľa projektu - poskytovateľovi PRESTO-PŘEKLADATELSKÉ CENTRUM s.r.o. Praha, ktorý zabezpečoval odborný preklad projektu vo forme subdodávky žalobcu, ktorý ju zaobstaral zmluvnou spoluprácou s externými prekladateľmi, vrátane žalovanej, a ktorý následne nárok na náhradu škody uplatnil voči žalobcovi v

pomernej časti, t.j. v čiastke 75.609 eur, a žalobca nato voči žalovanej, a to výzvou zo dňa 28.7.2010, ktorou žalobca vyzval žalovanú na náhradu škody v sume 238,77 eura potom, ako zvyšnú časť jej dlhu započítal s odmenou žalovanej vo výške 245,48 eura. Súd prvej inštancie v odôvodnení poukázal i na obranu žalovanej, ktorá vzniesla námietku premlčania nároku žalobcu tvrdiac, že začiatkom septembra 2010 jej bola doručená výzva na náhradu škody zo dňa 28.8.2010, ktorej prílohou bolo aj plnomocenstvo žalobcu pre advokáta na zastupovanie v súdnom konaní o náhradu škody vo výške vymáhanej pohľadávky voči jej osobe zo dňa 12.4.2010, žaloba bola podaná na súd dňa 1.6.2012 po uplynutí dvojročnej (subjektívnej) premlčacej doby, lebo už ku dňu 12.4.2010 mal žalobca vedomosť o výške spôsobenej škody i o tom, kto za ňu zodpovedá. Konštatoval tiež, že rozsudok vydaný dňa 14.3.2013 č.k. 11C/100/2012-72, ktorým žalobu z dôvodu premlčania uplatneného nároku zamietol, Krajský súd v Košiciach uznesením zo dňa 16.9.2014 č.k. 1Co/205/2013-92 zrušil a uložil ustáliť okamih vzniku škody u žalobcu, ktorého povinnosťou bolo preukázať, že náklady na opravu chýb skutočne vynaložil, kedy a v akej výške, pretože až ich vynaložením mohlo dôjsť k zníženiu jeho majetku, a teda k vzniku škody a až týmto momentom začala plynúť objektívna premlčacia lehota na uplatnenie nároku na náhradu škody.

3. Pri rozhodovaní vychádzal súd prvej inštancie zo zistenia, že na základe zmluvy, uzatvorenej medzi sporové strany dňa 8.10.2008 podľa zákona č. 618/2003 Z.z. autorského zákona, sa žalovaná zaviazala uskutočňovať pre žalobcu preklady e-learningových kurzov YDP Universal Curriculum pre základné a stredné školy z angličtiny do slovenčiny. Z „Vyhodnocení chybovosti korektora projektu Planéta - vedomostí“ zadávateľa AGEMSOFT, a.s. SR, poskytovateľa PRESTO - PŘEKLADATELSKÉ CENTRUM s.r.o., dodávateľa prekladov PRESTO Services Slovakia s.r.o. zo dňa 19.8.2010 zistil, že výsledkom pedagogickej kontroly a odstraňovania nájdených chýb zo strany prekladateľov prebiehajúcich od polovice apríla 2009 do konca septembra 2009 bolo (o.i) zistenie, že žalovaná urobila v preklade 81 chýb. Následne poskytovateľ spoločnosť PRESTO - PŘEKLADATELSKÉ CENTRUM s.r.o. vyfakturovala žalobcovi sumu 2.000.000,- Kč ako vicenáklady projektu UC-YDP/Agemsoft faktúrou č. FV-10/400001 zo dňa 28.12.2009. Z oznámenia o odpočítaní nákladov na opravu, výzvy na náhradu škody z 28.8.2010 a z prílohy č. 2 - rozbor nedostatkov práce a kvantifikácia vzniknutých finančných dopadov súd zistil, že na žalovanú pripadla škoda vo výške 482,25 eura s tým, že po započítaní v sume 245,48 eura, bola žalovaná výzvou žalobcu zo dňa 28.8.2010 vyzvaná nahradiť mu škodu v sume 238,77 eura. Žalobca spoločnosti PRESTO - PŘEKLADATELSKÉ CENTRUM s.r.o. plnil dňa 5.5.2014 sumu 30.000 eur, dňa 6.5.2014 sumu 30.000 eur a dňa 7.5.2014 sumu 12.873,02 eura.

4. Po právnom posúdení sporu podľa § 420 ods. 1 a 3, § 100 ods. 1, § 106 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka dospel k záveru, že žalobca v konaní preukázal splnenie všetkých zákonných predpokladov na uplatnenie nároku na náhradu škody, pričom žalovanou vznesená námietka premlčania nie je dôvodná za stavu, ak žalobca podal žalobu na náhradu škody na súd dňa 1.6.2012 a za škodu označil a preukázal, že náklady na opravu chýb skutočne vynaložil úhradami faktúry v prospech spoločnosti PRESTO - PŘEKLADATELSKÉ CENTRUM s.r.o., a to v dňoch 5.5.2014 až 7.5.2014 (vo výške 30.000 eur, 30.000 eur a 12.873,02 eur), ktorých úhradou došlo k zmenšeniu jeho majetku, a teda k vzniku škody, ktorým momentom začala plynúť premlčacia objektívna i subjektívna lehota na uplatnenie nároku na náhradu škody. Ďalej súd uzavrel, že v dôsledku porušenia zmluvnej povinnosti žalovanou vyhotoviť preklad textov v náležitej kvalite vznikla žalobcovi škoda vo výške 484,25 eura, uplatnená v rozsahu sumy 238,77 eura, a preto žalobe vyhovel. Námietky žalovanej ohľadom nedodržania ustanovení čl. 3 obchodných podmienok PRESTO - PŘEKLADATELSKÉ CENTRUM s.r.o. zo dňa 1.3.2006 vyhodnotil ako irelevantné s odôvodnením, že obchodné podmienky tretieho subjektu sú na posudzovaný právny vzťah neaplikovateľné, lebo sa netýkali zmluvného vzťahu medzi žalobcom a žalovanou, vzniknutého na základe autorskej zmluvy zo dňa 8.10.2008, čo vyplýva aj z čl. 9 ods. 1 zmluvy. Napokon dodal, že zamietol návrh žalovanej na vyžiadanie aktuálnych obchodných podmienok žalobcu z jeho web stránky, lebo netvorili neoddeliteľnú súčasť autorskej zmluvy, preto by tento úkon bol v konaní bezpredmetný, nehospodárny a v konečnom dôsledku by nemal význam pre konečné rozhodnutie vo veci.

5. Výrok o príslušenstve priznanej peňažnej pohľadávky súd prvej inštancie odôvodnil aplikáciou ust. § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka a § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., účinného ku dňu omeškania a priznal žalobcovi vo vzťahu k priznanému plneniu úrok z omeškania vo výške 9 % ročne počnúc od 13.8.2010, t.j. po uplynutí lehoty na plnenie stanovenej žalobcom vo výzve žalovanej na plnenie.

6. O trovách konania rozhodol súd prvej inštancie podľa § 142 ods. 1 O.s.p. tak, že procesne úspešnému žalobcovi priznal náhradu trov jeho právneho zastúpenia v sume 247,61 eura, ktoré vyčíslil podľa § 10 ods. 1, § 15, § 18 ods. 3 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti SR č. 655/2004 Z.z. za sedem úkonov právnej služby po 21,58 eura (príprava a prevzatie zastúpenia, podanie žaloby, vyjadrenie k odporu zo dňa 12.10.2012, účasť na pojednávaní dňa 14.3.2013, odvolanie voči rozsudku, vyjadrenie k výzve zo dňa 19.2.2015 a účasť na pojednávaní dňa 7.10.2015), 3 x režijný paušál za rok 2012 á 7,63 eura, 2 x režijný paušál za rok 2013 á 7,81 eura a 2 x režijný paušál za rok 2015 á 8,39 eura, zvýšené o 20 % DPH.

7. Proti tomuto rozsudku podala včas odvolanie žalovaná z odvolacích dôvodov podľa § 205 ods. 2 písm. d) a f) O.s.p.. Žiadala zmeniť napadnutý rozsudok, žalobu zamietnuť a priznať jej náhradu trov prvoinštančného i odvolacieho konania, eventuálne rozsudok zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Zdôraznila, že považuje závery súdu prvej inštancie v rozsudku zo dňa 14.3.2013 za správne. Opätovne akcentovala, že žalobca už v čase udelenia plnomocenstva dňa 12.4.2010 mal vedomosť o vzniku škody a aj o tom, kto za jej vznik zodpovedá, lebo disponoval presným zoznamom všetkých osôb zúčastnených na preklade s chybovosťou aj výškou celkovej škody 75.609 eur, ako aj počtom jej chýb (81) i výškou ňou spôsobenej škody v sume 484,25 eura, ktorú rozdelil na nevyplatenú odmenu za vykonaný preklad, pozastavenú už 30.3.2009, a prostredníctvom súdom vymáhaného zvyšku škody v sume 238,77 eura, a preto podľa žalovanej najneskôr od apríla 2010 žalobcovi začala plynúť dvojročná premlčacia subjektívna lehota na uplatnenie nároku na náhradu škody, a pokiaľ žalobca žalobu podal na súd dňa 1.6.2012, učinil tak po uplynutí subjektívnej premlčacej doby. Žalobcom predložené doklady žalobkyňa označila vzhľadom na obchodné prepojenie oboch spoločností za nedôveryhodné a účelové. Poukázala pritom na to, že dokument „Vyhodnocení chybovosti korektora projektu Planéta vedomostí“ bol priložený k žalobe zo dňa 1.6.2012 bez dátumu, presne ten istý dokument s už dopísaným dátumom 19.8.2010, pečiatka a podpis nachádzajú na ďalšom čistom liste, priložil žalobca ako dôkaz dňa 19.2.2015 a výpisy z peňažného ústavu Tatra banka s dátumami 5.5. a 7.5.2014 o úhrade skutočne vynaložených nákladov na opravu chýb sú dôkazom toho, že faktúra FV-10/400001 z roku 2009 bola zrealizovaná až po piatich rokoch. Poukazom na § 504 a § 583 Občianskeho zákonníka nakoniec dodala, že žalobca neuplatnil u nej nárok z väd včas, hoci tak bol povinný urobiť.

8. Žalobca v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalovanej navrhol potvrdiť rozsudok ako vecne správny. Zopakoval, že objektívne mal preukázateľnú možnosť dozvedieť sa o výške škody a jej pôvodcovi až potom, ako R-tím zadávateľa projektu ukončil všetky svoje práce, na základe ktorých bolo možné určiť jednotlivým prekladateľom a korektorom chybovosť odovzdaného textu, ako aj prislúchajúci podiel na celkovej škode, a ktoré boli podkladom k vypracovaniu oznámenia, resp. výzvy žalovanej na náhradu spôsobenej škody.

9. Dňa 1.7.2016 nadobudol účinnosť zákon č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“). Podľa prechodných ustanovení tohto zákona uvedených v § 470 ods. 1 CSP, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Podľa odseku 2 tohto ustanovenia právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované.

10. Odvolací súd (§ 34 CSP) prejednal odvolanie žalovanej ako podané včas oprávnenou osobou proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, bez nariadenia odvolacieho pojednávania v zmysle ust. § 385 ods. 1 CSP a contrario, preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, v rozsahu danom ust. § 379, § 380 ods. 1, 2 CSP a z hľadísk žalovanou uplatnených odvolacích dôvodov a dospel k záveru, že odvolaniu žalovanej nie je možné vyhovieť.

11. Súd prvej inštancie vykonal vo veci dokazovanie v potrebnom rozsahu a náležite zistil skutkový stav, vykonané dôkazy vyhodnotil podľa ust. § 132 O.s.p., z týchto dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam, na ktorých aj založil svoje rozhodnutie, na zistený skutkový stav aplikoval ustanovenia správnych právnych predpisov a tieto aj správne vyložil, pričom nebola zistená žiadna vada, ktorá by mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Správne a v súlade s právnym názorom odvolacieho súdu vysloveným v jeho uznesení zo dňa 16.9.2014 č.k. 1Co/205/2013-92, sa súd vysporiadal i s námietkou premlčania vznesenou žalovanou a správne uzavrel, že žalobca svoj nárok na náhradu škody voči žalovanej uplatnil včas žalobou podanou na súd dňa 1.6.2012 v situácii, ak žalobca za škodu označil náklady na opravu chýb a preukázal, že tieto náklady skutočne vynaložil úhradami

faktúr v prospech spoločnosti PRESTO - PŘEKLADATELSKÉ CENTRUM s.r.o., a to v dňoch 5.5.2014 až 7.5.2014. Žalovaná v odvolaní v podstate argumentuje skutočnosťami uvádzanými už v konaní pred súdom prvej inštancie, s ktorými sa vysporiadal odvolací súd už vo svojom uznesení zo dňa 16.9.2014 č.k. 1Co/205/2013-92, keď jednoznačne vyslovil, že až vynaložením nákladov na opravu chýb mohlo dôjsť k zníženiu majetku žalobcu, a teda aj k vzniku škody, a týmto momentom začala plynúť aj objektívna premlčacia lehota na uplatnenie nároku na náhradu škody (strana 5 cit. uznesenia odvolacieho súdu) a s ktorými sa nato po vrátení veci náležite vysporiadal i súd prvej inštancie, a preto odvolacie námietky žalovanej nie sú spôsobilé spochybniť vecnú správnosť napadnutého výroku rozsudku. K zmene skutkového ani právneho stavu počas odvolacieho konania nedošlo, preto odvolací súd poukazuje na skutkové zistenia a právne normy, ktoré použil súd prvej inštancie, ako i na dôvody rozsudku, s ktorými sa stotožňuje a na tieto odkazuje (§ 387 ods. 2 CSP) a len na zdôraznenie jeho správnosti odvolací súd uvádza nasledovné:

12. Podľa § 106 ods. 1 Občianskeho zákonníka právo na náhradu škody sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa poškodený dozvie o škode a o tom, kto za ňu zodpovedá. Podľa odseku 2 tohto ustanovenia najneskoršie sa právo na náhradu škody premlčí za tri roky, a ak ide o škodu spôsobenú úmyselne, za desať rokov odo dňa, keď došlo k udalosti, z ktorej vznikla škoda; to neplatí, ak ide o škodu na zdraví.

13. Počiatok objektívnej premlčacej doby je viazaný na udalosť, z ktorej škoda vznikla a počiatok subjektívnej doby sa viaže k okamihu, kedy poškodený nadobudol vedomosť o tom, že na jeho úkor došlo ku škode a kto za ňu zodpovedá s tým, že sa vyžaduje skutočná (preukázaná), a nie predpokladaná, vedomosť poškodeného o protiprávnom úkone alebo udalosti, ktorou bola škoda spôsobená, ale i o tom, že vznikla majetková ujma určitého rozsahu, ktorú je možné natoľko objektívne vyjadriť (vyčísliť) v peniazoch, aby poškodený mohol svoj nárok uplatniť na súde, pričom beh subjektívnej premlčacej doby nemôže započatť skôr než beh objektívnej premlčacej doby, t.j. skôr, než škoda vznikla. Inými slovami, objektívna premlčacia doba môže začať plynúť až od okamihu vzniku škody a najskôr od toho dňa môže začať plynúť i subjektívna premlčacia doba.

14. Z uvedeného je nutné vyvodiť, že súd prvej inštancie správne uzavrel, že majetková ujma žalobcovi vznikla až po ukončení prác R - tímu zadávateľa projektu, na základe ktorých došlo ku kvantifikácii vzniknutej škody v korelácii s prácou žalovanej („Vyhodnocení chybovosti korektorů projektu Planéta vedomostí“ zo dňa 19.8.2010; č.l. 107, 108 súdneho spisu), výzve žalovanej na plnenie, ktorej prílohou bol písomný „Rozbor nedostatkov práce a kvantifikácia vzniknutých finančných dopadov“ (č.l. 8 až 12 súdneho spisu) a skutočným vynaložením nákladov na opravu chýb žalobcom, a to úhradou faktúry č. FV-10/400001 zo dňa 28.12.2009 v prospech spoločnosti PRESTO - PŘEKLADATELSKÉ CENTRUM s.r.o., a to v dňoch 5.5.2014 až 7.5.2014.

15. Napokon prisvedčiť nemožno ani odvolacej námietke žalovanej, spochybňujúcej správnosť napadnutého výroku rozsudku tvrdením, že žalobe nie je možné vyhovieť aj pre včasné neuplatnenie nároku zo zodpovednosti za vady zo strany žalobcu, a to z dôvodu, že tento záväzkový právny inštitút má iný účel a je založený na rozdielnych zásadách a predpokladoch vzniku zodpovednosti ako zodpovednosť za škodu podľa § 420 a nasl. Občianskeho zákonníka (popríklad za určitých okolností podľa osobitnej úpravy), a ktorá prichádza do úvahy v súvislosti s poskytnutím vadného plnenia, ktoré bolo príčinou vzniku škody. Podľa § 510 Občianskeho zákonníka pritom platí, že uplatnenie nároku zo zodpovednosti za vady nevyklučuje nárok na náhradu škody, ktorá z vady vznikla. Odvolací súd je v tomto smere v zhode so žalobcom v jeho písomnom vyjadrení k odvolaniu žalovanej, že zodpovednosť za vady sleduje získanie zo záväzkového právneho vzťahu plnenia bez akýchkoľvek väd a účelom zodpovednosti za škodu je nahradiť majetkovú ujmu, ktorá vznikla následkom porušenia právnej povinnosti alebo v dôsledku inej právom uznanej skutočnosti. V okolnostiach posudzovaného sporu žalobou uplatnený peňažný nárok pozostávajúci z nároku na úhradu pomernej čiastky žalobcom vynaložených nákladov na opravu chýb prekladu nepredstavuje nárok zo zodpovednosti za vady samotného predmetu plnenia z autorskej zmluvy, ale nárok na náhradu škody podľa § 420 Občianskeho zákonníka, ktorá žalobcovi vznikla v dôsledku vadného plnenia žalovanej tak, ako to správne a v súlade s právnym názorom odvolacieho súdu v uznesení zo dňa 16.9.2014 č.k. 1Co/205/2013-92 uzavrel súd prvej inštancie.

16. Vzhľadom na uvedené sú odvolacie námietky žalovanej nedôvodné a nespôsobilé spochybniť vecnú správnosť napadnutého výroku rozsudku, z ktorého dôvodu odvolací súd rozsudok ako vecne správny podľa ust. § 387 ods. 1 CSP potvrdil, vrátane vecne správneho výroku o trovách konania.

17. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa ust. § 396 ods. 1 v spojení s ust. § 255 ods. 1 CSP tak, že procesne úspešnému žalobcovi priznal nárok na plnú náhradu trov odvolacieho konania. Žalovaná bola v odvolacom konaní neúspešná, preto nárok na náhradu trov odvolacieho konania nemá.

18. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).
Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP). Na námietku žalovanej, že jej nevytkol vady najneskôr do šiestich mesiacov, uviedol, že uplatnenie nároku zo zodpovednosti za vady, ktorého cieľom je dosiahnuť plnenie bez vád, nevyklučuje možnosť uplatniť nárok na náhradu škody, ktorá bola spôsobená vadou, keďže cieľom zodpovednosti za škodu je nahradiť poškodenému majetkovú ujmu vzniknutú porušením právnej povinnosti.

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP). Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1, 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).